

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

עם
פרוש

חלק א - פרשת בראשית		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	כא ע"ב	רסו-ערב
שני	כב ע"א	ערב-רעח
שלישי	כג ע"ב	רעח-רפג
רביעי	כד ע"א	רפג-רפט
חמישי	כה ע"ב	רפט-רעה
שישי	כו ע"א	רעה-שב
שבת	כז ע"ב	שב-שח

לישמועית שיעורי עמוד היומי
- בר"ש ח"ק ובאדיש -

03.617.11.40

עלון מס' 407 | ראש השנה תשפ"ז

יח"ל בעזרה שית"ע
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים

ביומא דראש השנה דעלמא אתדן, וכרסנא דדינא קיימא לגבי מלפא עלאה למידן עלמא, כל נפש ונפש משטטן, ובצאן רחמי על חיי.

בליליא דנפקא יומא דדינא, אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאי הוה דינא דאתדן על עלמא, ולזמנין דקא מודיעין בחזווא לחיאי.

התפלה שקולה בכל המצות

בירחא שביעאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פא ד) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה בירחא דאתפסייא ביה סיהרא.

מתוך מדבש

ואחר שהיא יודעת ולזמנין דקא מודיעין בחזווא לחיאי לפעמים הן מודיעות בחלום הלילה אל החיים, רצונו לומר אם תפגע נפש הצדיק בנשמת אדם לישן כשעולה למעלה ויכירהו, מודיעה לו הגזרה, אם טוב כדי לבשרו, ואם להפך כדי שישוב אל ה' וירחמהו.
(יתרו דף צא ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך ו עמ' קצו-קצז)

התפלה שקולה בכל המצות

בירחא שביעאה בחדש השביעי דהיינו בראש השנה, שאז כל עולם האצילות חוזר להיות כמו שהיה בעת בריאת העולם, לכן המלכות [השכינה] היא חוזרת בסוד נקדה כמו שהיתה בעת הבריאה, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו ומפרש מאי בכסה מה פרושו, ואמר בירחא דאתפסייא ביה סיהרא בחדש שהלכנה מתפסית בו, והיא המלכות [השכינה] שמתפסית מחד התעוררות הדין הקשה, שעל ידי זה נתנה רשות להחיצונים לקטרג על ישראל.

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים

ביומא דראש השנה דעלמא אתדן ביום ראש השנה שהעולם גדון, וכרסנא דדינא קיימא לגבי מלפא עלאה למידן עלמא וכסא הדין עומד לישיב עליו מלך העליון לדון את העולם, והיינו הבינה הנקראת מלך המשפט יושבת על כסא הדין, ונפשות הצדיקים חרדים על דינו, לכן כל נפש ונפש משטטן, ובצאן רחמי על חיי כל נפשות הצדיקים משוטטות ומתחברות יחד לבקש רחמים על בני אדם החיים, היינו שמקדימות תפלה בעוד לילה על קרוביהם שלא יאבדו מחמת חטאם.

בליליא דנפקא יומא דדינא בליל מוצאי יום שני של יום הדין אחר שפבר נגמר הדין, נפשות הצדיקים אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאי הוה דינא דאתדן על עלמא הולכות ומשוטטות לשמוע ולדעת מנשמת איזה צדיק מה היה הדין שנגזר על העולם,

בַּהֲהוּא זִמְנָא דַּאתְכַּסִּיאת מַנְיָה, אִיהִי אִמְרַת לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוּתִין בְּמַאֲכָלִין טָבִין, מִפְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, דְּצִלוּתָא שְׁקִילָא כָּכָל פְּקוּדִין.

הַתְּחִזְקוֹת בַּתְּפִלָּה מִבְּטֵל הַקְּטְרוּגִים

זִכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דִּילִיף (נ"א דלעי) בְּאוּרִיתָא דַּאתִּיְהִיבַת בְּחִמְשׁ תְּקוּנִין אֲלִין, לְקַטְלָא בַּהוּן לַיְצֵר הָרַע, דִּיִּצְר הָרַע וְחִילִין דִּילִיָּה, אִיהוּ אֶסְחָר לְגוּפָא בְּכָל יוֹמָא, לְאַגְחָא עֲמִיָּה קֶרְבָּא בְּכִמָּה חוּבִין דְּכְנִישׁ בְּכָל יוֹמָא, וְקָרִיב (דף קלב ע"א) לוֹן פִּלְהוּ בְּזִמְנָא דִּדִּינָא דַּאִיהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְגַבִּי פּוֹרְסִיָּא דִּדִּינָא, בַּהֲהוּא זִמְנָא צְרִיף בַּר נָשׁ לְאַתְתַּקְנָא בְּצִלוּתִין.

תְּקוּנָא קְדָמָא, לְאַתְקָנָא סוּסוֹן אַרְבַּע, עִם צְלוּתָא דְמוֹסָף.

עֲצַת הַשִּׁי"ת לְהַנְצִל מִקְּטְרוּגִים

תָּא חֲזִי, כְּגוּנָא דָּא בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַפְּעוּרִים, דִּדִּינָא אֶשְׁתַּכַּח בְּעִלְמָא, אִיהוּ קָאִים

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

זִמְנָא צְרִיף בַּר נָשׁ לְאַתְתַּקְנָא בְּצִלוּתִין בְּעַת הַהִיא צְרִיף הָאָדָם לְהַתְתַּקֵּן בַּתְּפִלּוֹת, לְבַטֵּל אֶת קְטְרוּגֵי הַיְצֵר הָרַע.

וְעַתָּה מִבְּאֵר כִּמָּה אָפְנִים הַנִּכְלָלִים בַּתְּפִלָּה, שְׂיֵשׁ בְּכֶחֱם לְהַכְנִיעַ אֶת הַמְּקַטְרֵג, וְאָמַר כִּי תְּקוּנָא קְדָמָא תְּקוּן הָרִאשׁוֹן מֵה שְׁצָרִיף לְתַקֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְאַתְקָנָא סוּסוֹן אַרְבַּע לְתַקֵּן אַרְבַּע סוּסִים שֶׁהֵם אַרְבַּע חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁהֵם מְרַכֶּבֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיֵהִיו מוֹכְנִים לְמַלְחָמָה עִם הַמְּקַטְרֵג שֶׁמֵּבִיא אֶת כָּל הָעוֹנוֹת לִפְנֵי פֶּסַח הַדִּין, (וְנִקְטַת סוּסִים פִּי הַסּוּס מוֹכְנִים לְמַלְחָמָה, כִּמּוֹ שְׂפָמוֹ (מִשְׁלֵי כֹא לֹא) סוּס מוֹכֵן לְיוֹם מַלְחָמָה, וְנִקְטַת אַרְבַּעָה, לְפִי שְׂנִמְרָכְנָת הַמַּלְכִּים יֵשׁ אַרְבַּעָה סוּסִים), וְאַנּוּן אַרְבַּע צְלוּתִין עִם צְלוּתָא דְמוֹסָף וְהֵם סוּד אַרְבַּע תְּפִלּוֹת עִם תְּפִלַּת הַמוֹסָף שֶׁהֵם בְּאַרְבַּע חִיּוֹת, כִּי הַמַּלְחָמָה הִיא בַּתְּפִלָּה, וְאֵלּוּ הָאַרְבַּע חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ לוֹחֲמִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עִם הַס"מ וְהַמִּנּוּסִים שֶׁלּוֹ בְּכַח תְּפִלָּתוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

(תְּקוּנֵי זֶהר תִּקּוּן דָּף קלא ע"ב-קלב ע"א,

ובבִּיאורֵינוּ כַּרְך ד ע"ב תנח)

בַּהֲהוּא זִמְנָא דַּאתְכַּסִּיאת מַנְיָה בְּאוּתוֹ הַזֶּמֶן שֶׁהִשְׁכִּינָה מִתְּכַסִּית מִבְּחִינַת הַתְּפִאָרַת, וְהִינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִיהִי אִמְרַת לְיִשְׂרָאֵל הִיא אוֹמְרַת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, דִּיתְקַנּוּן צְלוּתִין בְּמַאֲכָלִין טָבִין שְׂיִתְקַנּוּ וְיִכְנִינוּ תְּפִלּוֹת בְּמַאֲכָלִים טוֹבִים, שְׂיֵהִיו נִחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִפְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְכֵן יַעֲשׂוּ נִחַת רוּחַ עַל יְדֵי קִיּוֹם מִצּוֹת עֲשֵׂה, אֲבָל הָעֶקֶר הִיא הַתְּפִלָּה בְּכִנּוּהַ דְּצִלוּתָא שְׁקִילָא כָּכָל פְּקוּדִין כִּי הַתְּפִלָּה שְׁקוּלָה כָּכָל הַמִּצְוֹת, לְפִי שֶׁעֶקֶר קִיּוֹם הַמִּצְוֹת הוּא כְּדִי לְבָרֵךְ אֶת הַנִּיבִיצִין קְדִישִׁין שֶׁבְּתוֹךְ הַקְּלָפוֹת וּלְהַעֲלוֹתָם בְּסוּד הַתַּעֲוִרוֹת הַתְּחִתּוֹנִים, וּבִיּוֹתֵר נַעֲשֶׂה זֶה הַבְּרוּר עַל יְדֵי הַתְּפִלּוֹת, וְלָכֵן הִיא שְׁקוּלָה כָּכָל הַמִּצְוֹת.

(תִּקּוּנֵי זֶהר תִּקּוּן כֹּא דף נא ע"א, ובבִּיאורֵינוּ כַּרְך ב ע"ב קלד-קלה)

הַתְּחִזְקוֹת בַּתְּפִלָּה מִבְּטֵל הַקְּטְרוּגִים

זִכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דִּלְעִי בְּאוּרִיתָא דַּאתִּיְהִיבַת בְּחִמְשׁ תְּקוּנִין אֲלִין אֶשְׁרִי הוּא מִי שְׂמִינְגַע עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה בְּאֵלּוּ הַחֲמִשָּׁה תְּקוּנִים, לְקַטְלָא בַּהוּן לַיְצֵר הָרַע לְהַרוּג בָּהֶם אֶת הַיְצֵר הָרַע, דִּיִּצְר הָרַע וְחִילִין דִּילִיָּה אִיהוּ אֶסְחָר לְגוּפָא בְּכָל יוֹמָא כִּי הַיְצֵר הָרַע וְהַחֲזִילִים שֶׁלּוֹ מְסַבְּכִים אֶת גּוּף הָאָדָם בְּכָל יוֹם, לְאַגְחָא עֲמִיָּה קֶרְבָּא בְּכִמָּה חוּבִין דְּכְנִישׁ בְּכָל יוֹמָא לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ מַלְחָמָה בְּכַח כִּמָּה עוֹנוֹת שֶׁהוּא מְקַבֵּץ בְּכָל יוֹם, וְקָרִיב (דף קלב ע"א) לוֹן פִּלְהוּ בְּזִמְנָא דִּדִּינָא דַּאִיהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְגַבִּי פּוֹרְסִיָּא דִּדִּינָא וּמְקָרֵב אֶת פִּלְם בְּיוֹם הַדִּין שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל פֶּסַח הַדִּין, כְּדִי לְקַטְרֵג בָּהֶם עַל הָאָדָם, לָכֵן בַּהֲהוּא

עֲצַת הַשִּׁי"ת לְהַנְצִל מִקְּטְרוּגִים

תָּא חֲזִי, כְּגוּנָא דָּא בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַפְּעוּרִים דִּדִּינָא אֶשְׁתַּכַּח בְּעִלְמָא בֹּא וִירָאָה שְׂכַעִין זֶה נִתֵּן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲצָה לְהַנְצִל מִקְּטְרוּגֵי הַשָּׁטָן בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבְיוֹם הַפְּעוּרִים, שְׂאֵז מִדַּת הַדִּין שׁוֹלֵטַת בְּעוֹלָם לְפִי שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב עַל פֶּסַח דִּין לְשִׁפּוֹט אֶת הָעוֹלָם, אִיהוּ קָאִים לְקַטְרֵגָא שְׂאֵז הַשָּׁטָן עוֹמֵד לְקַטְרֵג בְּכַח הַרְשׁוּת

לְקַטְרָגָא, וַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָי לְאַתְעָרָא בְּשׁוּפֵר, וּלְאַתְעָרָא קוֹל דְּכָלִּיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א וְרוּחִ״א וְאַתְעָבִידוּ חַד, וּלְאַשְׁמַעָא הָהוּא קוֹל מְגוֹ שׁוּפֵר, וְהָהוּא קוֹל סִלְקָא עַד אֲתֵר דְּכִרְסִיָּא דְדִינָא יִתְבָּא, וּבִטְשׁ בֵּה וְסִלְקָא.

כִּינּוּן דְּמָטָא הָאֵי קוֹל מִתְתָּא, קוֹל דִּיעֵקֵב אֲתַתְּקֵן לְעִילָא, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף קיד ע"ב) אֲתַעֲר רַחֲמֵי. דִּהָא כְּגוֹנָא דִּישְׂרָאֵל מִתְעָרִי לְתַתָּא קוֹל חַד כְּלִיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א דְנִפְקִי כְּחַדָּא מְגוֹ שׁוּפֵר, הָכִי נָמִי אֲתַעֲר לְעִילָא שׁוּפֵר, וְהָהוּא קוֹל דְּכָלִּיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א וְרוּחִ״א אֲתַתְּקֵן, וְנִפְקֵי דָא מִתְתָּא וְדָא מְעִילָא, וְאַתְתְּקֵן עֲלֵמָא וְרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכֹחוּ.

וְהָהוּא מְקַטְרָגָא אַעֲרָבִי, דִּחְשִׁיב לְשִׁלְטָאָה בְּדִינָא וּלְקַטְרָגָא בְּעֲלֵמָא, וְרַחֲמֵי דְמִתְעָרִי רַחֲמֵי, כְּדִין אַעֲרָבִי וְאַתְשֵׁשׁ חִילִיָּה, וְלֹא יָכִיל לְמַעֲבֵד מִיָּדִי, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָּאִין עֲלֵמָא בְּרַחֲמֵי, דָּאִי תִימָא דְדִינָא אֲתַעָבִיד, לָאו הָכִי, אֲלֵא אֲתַחֲבָרוּ רַחֲמֵי בְּדִינָא, וְעֲלֵמָא אֲתַדֵּן בְּרַחֲמֵי.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

נָמִי אֲתַעֲר לְעִילָא שׁוּפֵר כְּמוֹ כֵּן נִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה שׁוּפֵר הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא הַבִּינָה, וְהָהוּא קוֹל דְּכָלִּיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א וְרוּחָא אֲתַתְּקֵן וְזֶה הַקוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת הַכֹּלִיל מֵאֵשׁ וּמִיָּם וְרוּחַ שֶׁהֵם סוּד חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת נִתְקֵן וְנִתְקַן, וְנִפְקֵי דָא מִתְתָּא כִּי כְּמוֹ שִׁיּוּצָא קוֹל הַשׁוּפֵר מִלְמַשָּׁה, וְדָא מְעִילָא לְעֵמֶת זֶה יוּצָא הַקוֹל שֶׁהוּא חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת דְּבַחֲנִית הַתְּפָאֲרַת מִהַשׁוּפֵר שֶׁהוּא סוּד בִּינָה לְמַעְלָה, וּבְחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת דְּבַחֲנִית הַתְּפָאֲרַת נִכְלָל גַּם כֵּן (הַמְחִין שֶׁל) הַמַּלְכוּת [הַשְׂכִּינָה], וְאַתְתְּקֵן עֲלֵמָא וְרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכֹחוּ וְהַעוֹלָם נִתְקֵן וְנִתְקַן וְרַחֲמֵי נִמְצְאוּ.

וּמִמְשִׁיךְ וְאָמַר שֶׁעַל יְדֵי הַהִתְקַדְּשָׁה שֶׁל הַשׁוּפֵר וְהָהוּא מְקַטְרָגָא אַעֲרָבִי זֶה הַמְקַטְרָג מִתְעָרֵב, דִּחְשִׁיב לְשִׁלְטָאָה בְּדִינָא וּלְקַטְרָגָא בְּעֲלֵמָא וְרַחֲמֵי דְמִתְעָרִי רַחֲמֵי שֶׁחֹשֶׁב לְשִׁלּוֹט בְּדִין וּלְקַטְרָג בְּעוֹלָם וְרוּחָא שְׁנֵתְעוֹרְרוּ הַרְחָמִים, כְּדִין אַעֲרָבִי וְאַתְשֵׁשׁ חִילִיָּה וְלֹא יָכִיל לְמַעֲבֵד מִיָּדִי וְאֵז מִתְעָרֵב וְנִחְלֵשׁ כַּחוֹ וְאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מְאוֹמָה, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָּאִין עֲלֵמָא בְּרַחֲמֵי וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת הָעוֹלָם בְּרַחֲמִים, דָּאִי תִימָא דְדִינָא אֲתַעָבִיד שְׁאֵם תֹּאמַר שְׂדִין גָּמוֹר נַעֲשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, (וְכַתֵּב מוֹרְנוּ הָרֶב חַיִּים וַיִּטָּל שְׁאֵם גְּרָסִינָא אֲתַעָבִיד בֹּא' שְׁפִיר טָפִי, וְהַכֹּנֶה שְׁאִין הַדִּין מִתְבַּטֵּל וְנִתְבָּר מִכָּל וְכָל, שְׁסוּף סוּף הֵם יָמֵי דִין לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, אֲלֵא מִתְמַזְג וְנִתְקַן עִם הַרְחָמִים כְּדִמְפָּרֵשׁ וְאַזִּיל), לָאו הָכִי אֵינוֹ כֵּן וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ זֶה, אֲלֵא אֲתַחֲבָרוּ רַחֲמֵי בְּדִינָא וְעֲלֵמָא אֲתַדֵּן בְּרַחֲמֵי אֲלֵא מִתְחַבְּרִים רַחֲמֵי הַבִּינָה בְּדִין שֶׁל הַמַּלְכוּת [הַשְׂכִּינָה] וּמִתְקַיֵּם אוֹתוֹ וְהָעוֹלָם נִדּוֹן בְּרַחֲמִים.

(וִירָא דף קיד ע"א-ע"ב, וּבִבְיָאוּרֵינוּ כִּרְך ב עמ' תרז-תרט)

הַנֶּחֱזֵן לוֹ, וַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָי לְאַתְעָרָא בְּשׁוּפֵר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל צִרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר בְּתַשׁוּבָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל יְדֵי תְקִיעַת שׁוּפֵר, וּלְאַתְעָרָא קוֹל וּצִרִיכִים לְעוֹרֵר קוֹל הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפָאֲרַת (כְּלִסְלֵן), עַל יְדֵי שֶׁהֵם מוֹצִיִּים אֶת הַקוֹל מִהַשׁוּפֵר דְּכָלִּיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א וְרוּחָא שֶׁקוֹל הַשׁוּפֵר כָּלִיל מֵאֵשׁ וּמִיָּם וְרוּחַ, אֵשׁ הוּא הֶבֶל הַחֵם שֶׁבֹא עַל יְדֵי תְּגִבְרַת וְחִזְק הַנְּשִׁימָה שֶׁל הָאָדָם לְהוֹצִיא הַקוֹל מִתּוֹךְ הַשׁוּפֵר, מִיָּם הוּא הֶבֶל הַלֵּחַ שִׁיּוּצָא עִם הַקוֹל, וְרוּחַ הוּא עֶצֶם הֶבֶל הַפֶּה שְׁנוּפֵחַ הָאָדָם מִתּוֹךְ פִּיו דְּרָף הַשׁוּפֵר, וְאַתְעָבִידוּ חַד וְנַעֲשִׂים שְׁלֹשָׁה כַּחוֹת אֵלוֹ קוֹל אֶחָד עַל יְדֵי שְׁמִתִּיחֻדִּים בְּפִנְיִמִיּוֹת גּוֹף הַשׁוּפֵר, וּלְאַשְׁמַעָא הָהוּא קוֹל מְגוֹ שׁוּפֵר וּצִרִיכִים לְהַשְׁמִיעַ אֶת הַקוֹל הָהוּא מִתּוֹךְ הַשׁוּפֵר לַחוּץ, וְהָהוּא קוֹל סִלְקָא עַד אֲתֵר דְּכִרְסִיָּא דְדִינָא יִתְבָּא וְזֶה הַקוֹל עוֹלָה עַד מְקוֹם הַמַּלְכוּת [הַשְׂכִּינָה] שֶׁשֶּׁם נִמְצָא כֶּסֶף הַדִּין, וּבִטְשׁ בֵּה וְסִלְקָא וּמִכָּה בֵּה וּמִעוֹרֵר אוֹתָהּ לְהַעֲלוֹתָהּ לְמַעְלָה בְּבִינָה עַל יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת קוֹל הַשׁוּפֵר שֶׁל מָטָה (וְגַם הַמְחִין שְׁעוּמָדִים עַל גְּבִי רֹאשׁוֹ מִתְעוֹרְרִים עַל יְדֵי קוֹל הַשׁוּפֵר לְעֵלוֹת בְּבִינָה, כְּמִבְּאֵר בְּזִהֵר פְּרֻשֶׁת אָמֹר).

כִּינּוּן דְּמָטָא הָאֵי קוֹל מִתְתָּא כִּינּוּן שְׁמָגִיעַ זֶה הַקוֹל מִלְמַשָּׁה, קוֹל דִּיעֵקֵב אֲתַתְּקֵן לְעִילָא אֲזִי קוֹלוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהוּא חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת דְּבַחֲנִית הַתְּפָאֲרַת נִתְקֵן וְנִתְקַן לְמַעְלָה, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף קיד ע"ב) אֲתַעֲר רַחֲמֵי וְאֵז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַבִּינָה מְעוֹרֶרֶת רַחֲמֵי עַל יִשְׂרָאֵל.

וּמִפְּרֹשׁ וְאָמַר דִּהָא כְּגוֹנָא דִּישְׂרָאֵל מִתְעָרִי לְתַתָּא קוֹל חַד כְּלִיל בְּאַשְׁׁ״א וּמִיִּ״א וְרוּחָא וּמִיִּ״א דְנִפְקִי כְּחַדָּא מְגוֹ שׁוּפֵר שֶׁהָרִי כְּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים מִמָּטָה קוֹל אֶחָד הַכֹּלִיל מֵאֵשׁ וְרוּחַ וּמִיָּם שִׁיּוּצָאִים יַחַד מִתּוֹךְ הַשׁוּפֵר, הָכִי

ע"י המלכות נפרת קדשת השי"ת

מלכיות מסטרא דמלכות, דאיהו (שמות ג טו) זה שמי, דתמן קדשא בריה הוא אשתמודע למלך על כל הארץ, ובה איהו המלך הקדוש המלך המשפט מסטרא דשמאלא, (תהלים מז ח) מלך על כל הארץ אלהי"ם, ודא לבא לשמאלא מלכיות.

תשובת אדם הראשון בר"ה סימן לדורי דורות

אמר רבי אבא, בראש השנה נברא אדם, וקאים בדינא קמי מאריה, ותב (דף קא ע"א) בתיובתא, וקביל ליה קדשא בריה הוא, אמר ליה, אדם, אנת תהא סימנא לבניך לדרי דרין, בהאי יומא קיימין בדינא, ואי יתובון, אנא אקבל לון, ואיקום מפורסיי דדינא, ואתקיים על פורסיי דרחמי, וארחם עליהו.

ודוד אמר, (תהלים קמז א) אהבתי פי ישמע יהו"ה את קולי תחנוני, ועל דא כתיב (שם קל ד) פי עמך הסליחה למען תורא, וכתיב (שם לו י) פי עמך מקור חיים באורך נראה אור.

מתוק מדבש

ע"י המלכות נפרת קדשת השי"ת

מה שתקנו לומר בראש השנה מלכיות הם מסטרא דמלכות מצד המלכות שהיא לשון מלוכה, דאיהו שעל זה נאמר זה שמי המלכות נקראת "שמי", דתמן קדשא בריה הוא אשתמודע שבמלכות הקדוש ברוך הוא נפר למלך על כל הארץ היינו כשמתלבש קוב"ה בשכינתיה אז נפרת מלכותו בעולם, ובה איהו ובהשכינה נקרא קוב"ה המלך הקדוש שעל ידי המלכות [השכינה] נפרת קדשתו, וכן המלך המשפט פי על ידי התלבשותו במלכות [בשכינה], הקב"ה יושב על פסא דין ושופט את העולם, וכל זה מסטרא דשמאלא מצד הבינה שהיא בראש קו שמאל, שעליה נאמר פי מלך על כל הארץ אלהי"ם כי בכח אלהי"ם דבינה, מלך קוב"ה על כל הארץ, (ה"ג הגר"א) ודא לבא לשמאלא, מלכיות וזו הבינה הנקראת לב שהוא לשמאל שבה תקנו לומר פסוקי מלכיות.

(תיקוני זוהר תיקון נה דף פח ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' תרנו)

תשובת אדם הראשון בר"ה סימן לדורי דורות

אמר רבי אבא, בראש השנה נברא אדם הראשון, וקאים בדינא קמי מאריה ועמד בדין לפני קונו, על שאכל מעץ הדעת, ותב (דף קא ע"א) בתיובתא וחזר בתשובה, והצדיק עליו את הדין ונתחרט על חטאו, וקביל ליה קדשא בריה הוא וקבל אותו הקדוש ברוך הוא,

לענין שיש שעור קצוב לענשו, עד שהקדוש ברוך הוא יתקן את עולמו ויחזור העולם למדרגתו הראשונה שהיתה קדם חטאו של אדם הראשון, אמר ליה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון, אדם, אנת תהא סימנא לבניך לדרי דרין אנת תהיה סימן לבניך לדורי דורות, פי כמו שבחטאו פגם אדם את כל הדורות, כמו כן תשובתו הועילה שבכל הדורות כשבניו יחזרו בתשובה, הקדוש ברוך הוא יקבל אותם, בהאי יומא קיימין בדינא פי בזה היום יעמדו בדין, ואי יתובון ואם ישובו אפלו בשעת מושב הדין, ואפלו כבר באו עדים, אנא אקבל לון עם כל זה אני אקבל אותם, כי מודה ועזב ירחם (משלי כג יג), ודבר זה הוא הבטחה גדולה לישראל שלא יתיאשו מן התשובה, ואיקום מפורסיי דדינא, ואתקיים על פורסיי דרחמי, וארחם עליהו ואקום מפסא הדין שהוא סוד המלכות, ואשב ואתקים על פסא הרחמים שהוא הבינה המשפעת רחמים על ישראל, וארחם עליהם.

ודוד אמר, אהבתי את ה', פי בטוח אני כי ישמע יהו"ה את קולי תחנוני ואין תשובתי חוזרת ריקם, ועל דא כתיב ועל זה נאמר אם עונות תשמר י"ה, מי יעמד פי עמך פרוש עם הבינה הנקראת מ"י הסליחה, למען תורא, אם כן בהיות האדם ירא ושב מחטאיו, בטוח הוא שיתפכרו עונותיו (עין לקמן דף קפה עמוד ג), וכתיב ועוד כתוב פי עמך עם הבינה מקור חיים פי

בְּמַעֲשֵׂי טוֹבִים נוֹתְנִים עַל יְהוָה

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם, וַיְהִי הַיּוֹם, דָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים לְמִידָן עַלְמָא, כְּגִוּוֹנָא דָא (מ"ב ד יא) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה, הַהוּא יוֹמָא יוֹם טוֹב דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה, וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, אֵלֶיךָ רַבְרַבִּין מִמְּנָן שְׁלִיחָן בְּעַלְמָא, לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵין דְּבְנֵי נָשָׂא, לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (ע"ן מ"א כב ט) וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ.

אַבְל לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, בְּהַאי קָרָא אֲשַׁכְחָנָא רְחִימוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלִייהוּ דִּישְׁרָאֵל, בְּגִין דְּהֵנִי שְׁלִיחָן דְּאִינוּן מִמְּנָן לְאַשְׁגָּחָא עַל עוֹבְדֵין דְּבְנֵי נָשָׂא, אֲזַלִּין וְשָׂאטִין, וְנִטְלִין אִינוּן עוֹבְדֵין בְּלָהוּ, וּבִיוֹמָא דְקָאִי דִּינָא לְמִיקָם לְמִידָן עַלְמָא, אַתְעֵבִידוּ קְטִיגוֹרִין לְמִיקָם עַלִייהוּ דְּבְנֵי נָשָׂא.

וְתָא חֲזִי, מִכָּל עַמִּין דְּעַלְמָא לָא קִיַּיְמִין לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵיהוֹן בְּרִי בִּישְׁרָאֵל בְּלַחוּדִייהוּ, בְּגִין

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

וּמִשְׁמָאלוֹ פְּרוּשׁ מִימִינִים לְזָכוֹת וּמִשְׁמָאִילִים לְחוּבָה, הָרִי שֵׁישׁ לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַטְרְגִים וּמְלִיצֵי יֵשֶׁר.

אַבְל יֵשׁ פְּרוּשׁ אַחֵר עַל מָה שְׁכָתוּב לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְהֵינִי בְּהַאי קָרָא אֲשַׁכְחָנָא רְחִימוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלִייהוּ דִּישְׁרָאֵל בְּפִסּוּק זֶה מְצָאנוּ אֲהֵבְתוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִישְׁרָאֵל, רְצוֹנוֹ לומר כִּי בְּאֵהְבַת ה' אֶת עַמּוֹ, כָּל הָעוֹמֵד עֲלֵיהֶם נִחָשֵׁב כְּאִלוֹ עוֹמֵד עָלָיו כְּכִיכּוֹל, כְּדִמְפָּרֵשׁ וְאֵזֵל, בְּגִין דְּהֵנִי שְׁלִיחָן דְּאִינוּן מִמְּנָן לְאַשְׁגָּחָא עַל עוֹבְדֵין דְּבְנֵי נָשָׂא לְפִי שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכִים שֶׁהֵם שְׁלִיחִים הַמְּמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל בְּנֵי אָדָם, אֲזַלִּין וְשָׂאטִין וְנִטְלִין אִינוּן עוֹבְדֵין בְּלָהוּ הֵם הוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם וְרוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם וְלוֹקְחִים כָּל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים, וּבִיוֹמָא דְקָאִי דִּינָא לְמִיקָם לְמִידָן עַלְמָא וּבִיוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהֵדִין עוֹמֵד לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, אַתְעֵבִידוּ קְטִיגוֹרִין לְמִיקָם עַלִייהוּ דְּבְנֵי נָשָׂא הֵם נַעֲשִׂים מְקַטְרְגִים לְעֹמֵד וּלְקַטְרֵג עַל בְּנֵי אָדָם הַחוֹטְאִים.

וְתָא חֲזִי מִכָּל עַמִּין דְּעַלְמָא לָא קִיַּיְמִין לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵיהוֹן בְּרִי בִּישְׁרָאֵל בְּלַחוּדִייהוּ וְכָא וְרָאָה שְׁלָכַל עַמִּי הָעוֹלָם אִינֵם עוֹמְדִים מְלָאכִים לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם רַק לִישְׁרָאֵל לְבָדָם, בְּגִין דְּאֵלֶיךָ בְּנִין לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפִי שֶׁהֵם בְּנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְצוֹנוֹ לומר כִּי שְׂאֵר הָאֻמוֹת אֵינָן חֲשׁוֹבוֹת לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּישְׁרָאֵל, לְפִי שִׁישְׁרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְהֵם בְּנִים לְמִקְדָּשׁ, וְנִשְׁמָתָם הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמֶּעַל, וְאֵם הֵם צְדִיקִים גּוֹרְמִים יְחִיד קִדְשָׁא

הִיא הַמְשַׁפֶּעַת חַיִּים אֶל הַתַּחְתּוֹנִים עַל יְדֵי שְׂשׂוּבִים אֲלֵיהָ, כִּי כֹה הוּא שֶׁרֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, בְּאוֹרֵךְ נִרְאָה אֹרֹךְ וְעַל יְדֵי זֶה בְּאוֹרָה יֵאִיר לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִרְאָה אֹרֹךְ, אָמֵן.
(אמור דף ק ע"ב - קא ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תקע-תקעא)

בְּמַעֲשֵׂי טוֹבִים נוֹתְנִים עַל יְהוָה
וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם, וּמִפְּרֵשׁ מָה שְׁכָתוּב וַיְהִי הַיּוֹם, דָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה אִזּוֹ יוֹם טוֹב שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים לְמִידָן עַלְמָא כְּשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, כְּגִוּוֹנָא דָא כְּעִין זֶה מָה שְׁכָתוּב אֲצֵל אֱלִישַׁע הַנָּבִיא וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה, גַּם שֶׁם הַהוּא יוֹמָא יוֹם טוֹב דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה אוֹתוֹ הַיּוֹם הָיָה יוֹם טוֹב שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמָה שְׁכָתוּב וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, אֵלֶיךָ רַבְרַבִּין הֵם הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֵׁישׁ בָּהֶם כַּח לְעֹמֵד בְּבֵית דִּין הָעֲלִיּוֹן, מִמְּנָן הֵם הַמְּמַנִּים תַּחַת הַשָּׂרִים, שֶׁעַל יָדָם שׁוֹלְטִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם, וְתַחֲתֵיהֶם יֵשׁ שְׁלִיחָן בְּעַלְמָא לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵין דְּבְנֵי נָשָׂא כְּמָה שְׁלִיחִים בְּעוֹלָם שְׂנִשְׁלָחִים מֵאֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל בְּנֵי אָדָם, וְכַח הַמְשַׁלַּח עִמָּהֶם וְאִינֵם שׁוֹכְחִים כְּלוֹם מִכָּל מָה שְׂרׁוּאִים בְּמַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם, וּמָה שְׁכָתוּב לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה פְּרוּשׁוֹ שֶׁעוֹמְדִים אֲצֵלוֹ בְּמַעֲמַד הַדִּין, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר בְּמִיכָיְהוּ הַנָּבִיא שְׂאֵמֶר לְאַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, רְאִיתִי אֶת ה' יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּאוֹ וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ

דאלין בנין לקדשא בריך הוא, וכד לא אשתכחו עובדין דישראל פדקא יאות, כביכו"ל אינון ממנן שליחן פד בעאן לקיימא על אינון עובדין דישראל, על יהו"ה ודאי קיימין.

דהא פד ישראל עבדין עובדין דלא כשרן, כביכו"ל מתישין חילא דקדשא בריך הוא, וכד עבדין עובדין דכשרן, יהבין תוקפא וחילא לקדשא בריך הוא, ועל דא כתיב (תהלים סח לה) תנו עז לאלהי"ם, במה בעובדין דכשרן, ועל דא, בההוא יומא פלהו רברכן ממנן אתפנשו על יהו"ה, על יהו"ה ודאי, דהא פיון דעל ישראל אתפנשו עליה אתפנשו.

מתוק מדבש

יהבין תוקפא וחילא לקדשא בריך הוא וכשעושים מעשים טובים נותנים פח וגבורה להקדוש ברוך הוא, היינו סוד עלית התעוררות הפתחונית לצרף יחוד העליון, ועל דא כתיב ועל זה נאמר תנו עז לאלהי"ם פרוש למדת המלכות [השכינה] הנקראת אלהי"ם, ומפרש במה, בעובדין דכשרן במעשים טובים נותנים עז להקדוש ברוך הוא, ועל דא בההוא יומא פלהו רברכן ממנן אתפנשו על יהו"ה ועל פן ביום ההוא של ראש השנה כל השרים הממנים על העולם מתקבצים על ה', ומפרש על יהו"ה ודאי נחשב בודאי פאלו כביכול נתקבצו על ה', דהא פיון דעל ישראל אתפנשו עליה אתפנשו לפי שפיון שנתקבצו לקטרג על ישראל נחשב פאלו על ה' נתקבצו, פי באהבת ה' את עמו, כל העומד עליהם הרי הוא פאלו עומד על ה' כביכול.

(בא דף לב ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' שמוג-שמה)

בריך הוא ושכינתיה, ואם חוטאים חס ושלום אז פוגמים למעלה, לכן כל עקר ההשגחה היא עליהם, (ועוד טעם על דקדוק מעשיהם של ישראל, לפי שהמקטרגים מקנאים בישראל ומבקשים להבאיש ריחם בעיני אביהם שבשמים), וכד לא אשתכחו עובדין דישראל פדקא יאות וכאשר לא נמצא מעשיהם של ישראל כראוי להיות, כביכו"ל אינון ממנן שליחן פד בעאן לקיימא על אינון עובדין דישראל אלו הממנים השליחים כשרוצים לעמוד ולקטרג על מעשיהם של ישראל, על יהו"ה ודאי קיימין נחשב פאלו עומדים כביכול על ה'.

ואמר דהא פד ישראל עבדין עובדין דלא כשרן פי כשישראל עושים מעשים שאינם טובים, כביכו"ל מתישין חילא דקדשא בריך הוא כביכול מחלישים פחו של הקדוש ברוך הוא, וכד עבדין עובדין דכשרן

שבח דא שירתא

במוסף ראש השנה מזכירים 'מירון' לעורר זכותו

נראה לי... "בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון", היינו כי בראש השנה עובר לפניו ית"ש הזכות לכל באי העולם מבחינת מרון ציון רשבי ורבי אלעזר בנו, בזכותיה קיימין עילאין ותתאין, וכו' ובזכותיה דההוא חיבורא "הזוהר" שגילה לנו וכו' יפקון מן גלותא לגאולה שלימה, תיקון כל העולמות במהרה בימינו. על כן בראש השנה שהוא זמן וכו' תנשא מלכותך, מלכות כל עולמים עוברים לפניו כבני מרון. (שער יששכר חודש אייר מאמר גל עיני ס"ק ח"י)

לקבלת העלון מירי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

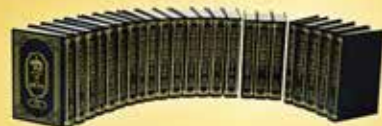
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)